pama. Seal üidis määr melepahhandusega: „Kas se on teie meleparrandusе tö? oh, önsaksamata lel, kes ühhe kaña pärrast patto paelo taggasi langete!“ Reinowadder laskis kaña suust ja ütles: sedda teggin süggawas möttes üsna inge teadmata. — Teekäijadele tulli nüüd üks sild wasto, Reinwadder jäi silla peale seisma, nälpas keelt ja wahtis üksi silmi kañade pole taggasi. Sedda nähhes, ütles Irmabbe söideldes: „Lel! kus teile silmad jälle lusiwad? toho! täitmata loom!“ Reinowadder kostis: „Ärga ekstage mind palwes; möttes palluſin praego kaña ingede eest, mis tännini miño läbbi otsa on sanud.“ — Wimaks jöudsid neñad kuñinga linna liggi, jakui Reinowadder kuñinga losst ning aujärge eemalt näggi, läks ta meel nukraks ja suur kartus assus ta süddamesse.

Siin löppetame täñawo Reinowadderi juttu, ja mitmesugguſed mötted kormawad meil süddant, sest kes esimist korda oña kirja rahwa ette toob, sowib ka teada sada kudda sõñumid wasto wõetakse? Kui nüüd aasta pikkusel targemade ja ruñalamade könne Reinowadderi jutto ülle meie körwu tõuseb, ja laitjaid kahjewörra eñam ei olle kui kiitjaid, siis ehk añame aega möda weel juttule lissa, mis muido seisma jääb. Et keelt ja kirja parremine ei oska, sellepärrast pallume luggejade käest andeks, ja tahhame kirjaeksimise patto eest sedda nuhtlust kannatada, mis määr rebbasele peale panni! Agga kus on üks sõbralik lellepoeg, kes meile pajjo witsa leikab?! —

Lühhikene öppetus lodud asjust.

Kalendri-wäljaandja ei tahha luggeja wasto kuskil tükkil wallelikkus jäda, ehk kül täñawune, pikkem jut rohkemine pabberid ja trükki kullutas, kui inna järrel selle tarbeks arwatud olli; siiski lissab ta weel tükkikese lodud asjade öppetust jure, et kes öppetust immustawad, ka sedda aeawite körwas wõiwad leida. Köstriissandaid ja muid, kes puñumata Kalendrid meie käest ulga kaupa ostawad, pallume andeks, kui köitminne nattuke eñam niiti ja kliistrid peaks kullutama! Juñal on miñewal aastal liño ja wilja önnistanud, seeks wõib lota, et lönga ning kliistri pärrast keddagi pankrottiks ei lähhe. — Wõtke siis lahkelt sedda pissut waewa köitmise jures ette, ja möttelge et kirjutajal ja trükkijal paljo eñam pusi ja kullo olli kui teil. — Meie olleme paar aastad ellajadest öppetanud, täñawo sago kassudest rägitud.

Bambuse-pu

on üks Idda-India maal kaswaw pilliroo-suggu, mis sure pu sarnane, muist niiske liwa peal jõe ja tigi kallasdel, muist kuiwa ma peal körge mäggede peal leitakse. Ühhest jurest tulleb kümme, kaksküñend, mõñikord sadda wõssu wälja, mis eñamist mitme sülla pikkused sirgest ülleskaswawad ja ladwa nattuke lango painotawad. Bambuse-pu on nönda kui meie ma pilliroog seest õenes ja mitme lülliline, lülide kohhas on oksad ja lehhed, oksadel sured lehheta õie-tupped otsas. Willi, mis pä-